

11024234

UAB
CEDOC

**Les centrals sindicals
i l'accés del
professorat**

Vint-i-Sis

Bulletí

*del Col·legi Oficial
de Doctors i Llicenciats
en Filosofia i Lletres
i en Ciències*

del D. U. de Catalunya

i Balears

Juliol · Agost · Setembre

Mil Noucentes Setanta Vuit

Disseny: Enric Satué
Imprimeix: CopiArt, Villarroel, 81 - Barcelona
D. L. B-24949/72

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

SUMARI

LES CENTRALS SINDICALS I L'ACCÉS DEL PROFESSORAT

- Presentació per C. Jori.	4
- Qüestionari	4
- Respostes de les centrals sindicals:	
- Confederación Nacional de Trabajadores - C.N.T.	4
- Confederación Sindical Unitaria de Trabajadores - C.S.U.T.	5
- Solidaritat d'Obrers de Catalunya - S.O.C.	6
- Unió Sindical Obrera - U.S.O.	6

L'ENSENYAMENT A CATALUNYA (Taula rodona) per C. Jori	7
--	---

LA FORMACIÓ DELS POST-GRADUATS I LA UNIVERSITAT, per P. Camprubí, B. Bonet i R. Villar	8
---	---

LA RECERCA A LA UNIVERSITAT, per la Comissió d'Investigació	9
---	---

ASSESSORIA JURÍDICA

- Profesorado de filiales, por R. Plandiura	10
---	----

SECCIONS PROFESSIONALS

- Biòlegs	10
- Psicòlegs	11

FORMACIÓ PROFESSIONAL, projectes per a la IV Escola d'Estiu	12
---	----

COMISSIONS: La catalanització de l'ensenyament mitjà: tema general de l'Escola d'Estiu 1978	12
- Llengua i literatura Catalanes	12
- Llengües modernes (anglès)	13
- Filosofia	13
- Investigació	13

BIBLIOTECA

- Bibliografia	14
- "Filosofías de la educación" d'Octavi Fullat per A. Escarrà	14

BOE	15
-----------	----

COL·LEGI	17
----------------	----

- Situació de la llengua i literatura catalanes al BUP i FP	17
- Entrevista con el Director General de Enseñanza Media	17

NOTES DE PREMSA	18
-----------------------	----

Les Centrals Sindicals i l'accés del Professorat

Presentació

Continuem en aquest número del **Butlletí** la tasca d'informació, als ensenyants i a la societat catalana, que fornicada en l'anterior amb les respostes a l'enquesta enviada als partits polítics. Ara, hem pensat en les centrals sindicals, a les quals hem adreçat unes preguntes que creiem especialment interessants per als docents, força preocupats per les possibilitats i les formes de sindicació i per les solucions que les centrals puguin aportar a la problemàtica de llurs futures vinculacions de treball. Esperem que aquestes preguntes, les del qüestionari adjunt, recullin, efectivament, les preocupacions dels ensenyants.

No totes les centrals han contestat amb la mateixa rapidesa ni tampoc amb la mateixa cordialitat. Vam dir a la presentació de l'enquesta als partits polítics que allò que la Junta de redacció d'aquest **Butlletí** es proposava de fer era oferir un

servei als seus lectors; repetim ara que el **Butlletí** només reproduïx les respostes i fa de pont, en aquest cas, entre les centrals que hagin volgut respondre i els docents. No creiem que calgui veure en aquesta actitud el fantasma de cap interferència i lamentem que algunes centrals no hagin enviat cap resposta a l'enquesta. Vivim en un moment de canvi, d'indeterminació i de vaguetat en molts d'afers importants, i s'imposa una política de claredat i de comunicació a l'abast del major nombre de gent. En aquest sentit, ens sembla que el qüestionari següent, enviat a set centrals sindicals (C.O. - C.N.T. - C.S.U.T. - S.O.C. - U.G.T. - U.S.O. - U.S.T.E.C.), plantejava uns temes que són importants per a força persones, i agraïm la col·laboració de les centrals que ens han fet arribar una resposta.

C. J.

Qüestionari

Digui la seva opinió sobre:

1) L'actual sistema d'oposicions. Si és positiva expliqui per què. Si és negativa, raoni una alternativa d'aquest sistema en els diferents nivells: guarderies, jardins d'infants...

EGB i BUP
Universitat.

2) La condició de funcionaris de bona part dels actuals docents. Si és positiva, expliqui per què. Si és negativa, raoni una alternativa de contractació del professorat:

tipus de contractació
organismes de contractació
garanties del procés de contractació

3) Qui ha de pagar el professorat? Quin tipus de vinculació hi ha d'haver entre els docents i la institució que els pagui?

4) Posat que calgui unificar i reconvertir els actuals estaments de PN i PNN, quin sistema caldria seguir per arribar-hi, garantint alhora la qualitat de l'ensenyament i els drets adquirits?

5) Sistema de control de la qualitat de l'ensenyament.

6) Sistema de formació i selecció del professorat.

CNT

1) L'actual sistema d'oposicions és totalment negatiu, perquè introdueix mètodes selectius aliens, en la seva base, a la tasca docent (la desproporció del component memorístic, l'eruditisme, la inversió d'un excés d'hores per "preparar" les oposicions, que contradictòriament afavoreix els que es dediquen a preparar-les i no els qui ja exerceixen en el camp docent). El sistema actual d'oposicions restringides no canvia el sentit de la crítica, ja que és una solució conjuntural, política, adoptada per tal de solucionar un problema incòmode com és el dels interins i dels PNN.

Fonamentalment, considerem negatives les oposicions perquè suposen un dret vitalici, que en cap moment no assegura una garantia de tipus pedagògic per part dels qui les posseeixen.

Per a nosaltres, l'alternativa no pot venir donada per cap tipus d'oposició. Al contrari, l'estabilitat de l'ensenyament ha

de ser garantida per un contracte laboral igual per a tots.

Els diferents nivells (guarderies, EGB, BUP, ...) estaran en relació directa amb les actituds del personal docent.

2) No estem d'acord amb la condició de funcionaris del professorat, perquè suposa que a canvi d'un lloc de treball vitalici i privilegiat, se li exigirà una adhesió política i una dependència ideològica que implica la impossibilitat de modificar els continguts. De la mateixa manera, el professor-funcionari accedeix al seu lloc de treball a partir d'una instància (MEC) completament estranya al nucli natural on haurà de desenvolupar la seva feina docent.

Per a nosaltres, el sistema de contractació més correcte, en aquests moments és el contracte de treball amb l'Estat. Tenint com a principals avantatges sobre els dels funcionaris: situar tots els ensenyants en un mateix pla, dotar-

los d'indpendència i equiparar-los a la resta dels treballadors.

El tipus de contracte ha de ser el mateix per a tots.

El veritable organisme de contractació (encara que nominalment sigui l'Estat, com a acaparador i administrador, de moment, de l'erari públic), ha de ser el **grup-escola** integrat per tots els sectors implicats en el procés d'aprenentatge:

El mateix **grup-escola** ha de ser qui garanteixi la contractació, com a millor coneixedor de les necessitats existents.

3) En aquests moments és l'Estat qui ha de pagar el professorat i demés treballadors de l'ensenyament. Però l'única vinculació entre l'aparell de l'Estat contractador i el professorat és el compromís formal d'atendre les necessitats econòmiques d'aquests. Sense que això impliqui cap tipus de control.

4) Estem per un cos únic d'ensenyants. I és el primer pas per aconseguir-ho el contracte de treball (que ens situaria en un mateix pla).

La qualitat de l'ensenyament i els drets adquirits són dos punts diferenciats.

La qualitat de l'ensenyament vindrà garantida per una activitat adequada a la comunitat concreta en què es desenvolupa l'aprenentatge, per un aprenentatge pràctic, per la potenciació de la creativitat i de la capacitat crítica.

Referent als drets adquirits: els que fan referència a la jerarquia ens semblen totalment qüestionables. Al contrari, pensem que seria important (principalment per als sectors inferiors PNN, PND) aconseguir una sèrie de drets (seguretat de treball, contracte de treball, sou amb veritable capacitat adquisitiva...), base mínima per assegurar la qualitat de l'ensenyament.

5) La qualitat de l'ensenyament ha de ser controlada pel grup-escola. I dependrà fonamentalment de l'adequació a les necessitats de la comunitat en els seus aspectes pedagògics i de classe. Un altre element de garantia seria la relació entre els grups-escola de característiques semblants, que potenciarà l'intercanvi d'experiències. De tota manera, pensem que l'escola no pot ser una cosa completament diferent de la societat on radica, i així, qualsevol projecte escolar i d'aprenentatge ha de partir de les limitacions i contradiccions d'una societat classista d'explotació.

6) La formació del professorat és permanent.

En el que podríem anomenar període "d'adequació o qualificació" per a la tasca, valdria que es garantís la preparació per a dur a terme les tasques exposades anteriorment, com a constituents de la qualitat de l'ensenyament, i que aquesta preparació no fos indiscriminada, sinó adaptada al procés d'aprenentatge i al lloc on s'haurà de desenvolupar.

La selecció del professorat (tot garantint l'Estat, de moment, el manteniment dels titulats que no puguin accedir a l'ensenyament), vindrà donada per les necessitats concretes (pedagògiques, departamentals...) del grup concret.

Un grup d'ensenyants de la CNT

CSUT

1) El problema d'accés a la docència no és un problema

estàtic, sinó que es relaciona íntimament amb tots els aspectes del sistema educatiu. Cal tenir en compte el tipus de planificació de les necessitats educatives, si aquesta planificació s'ajusta o no a les necessitats reals, etc.

La nostra alternativa la situem en dos moments:

— En el marc de la Nova Escola Pública, en una nova organització del sistema educatiu, basada en la democratització a tots els nivells, el Cicle General Únic i el Cos Únic d'ensenyants es relacionen amb l'existència de Facultats d'Educació. L'accés des d'aquestes Facultats seria de forma directa als llocs de treball existents, atenent a una planificació democràtica de les necessitats reals del país.

— L'alternativa, per al moment actual, ha d'estar democràticament amb la participació de tots els sectors. Les línies generals d'aquesta les exposem en la resposta següent.

2) Quant al tipus de contractació, creiem que ha de garantir tots els drets que tenen la resta dels treballadors. La contractació de tipus laboral, tant per al nou professorat com per als actuals treballadors, ha de contenir totes les prestacions a la Seguretat Social. Les diferències salarials han d'establir-se en relació a les dedicacions i funcions de cada treballador.

Naturalment, es tracta de congelar l'actual sistema d'oposicions. Els funcionaris podrien optar per conservar l'actual situació o per una contractació laboral.

Quant als organismes de contractació hauria d'establir-se una descentralització a tots els nivells. A nivell de centre, hi hauria Comissions de Contractació formades per representants dels sectors més directament implicats. La selecció del professorat aniria a càrrec dels seminaris, departaments o àrees, que dependrien del nivell educatiu i es basarien en un funcionament totalment democràtic.

Les garanties del procés de contractació es basarien en els punts següents: tots els centres educatius haurien de fer públic, en el temps estipulat, les places vacants existents, així com el barem que s'utilitzés en la contractació. El barem hauria de contemplar, a part de les necessitats del centre quant a personal docent, la situació d'atur com a qüestió prioritària. Un procés clar i transparent de contractació no restaria garantit sense l'existència de Comissions d'Apel·lació a nivell provincial per a cada un dels nivells educatius (exceptuant la Universitat, on es faria dintre el seu àmbit). En aquestes comissions hi hauria d'haver una representació directa del professorat i de les centrals sindicals.

3) En el marc de la Nova Escola Pública, els organismes oficials responsables de l'ensenyament, que garantiran el seu caràcter públic i gratuït, han de fer-se càrrec de les retribucions dels treballadors de l'ensenyament. En la situació actual el que cal esperar és una descentralització a nivell nacional i regional, que faci que siguin els organismes autonòmics els que tinguin un màxim d'atribucions, entre les quals la de retribuir el professorat.

4) Tal com es desprèn del que hem exposat més amunt, qualsevol mesura de cara a la unificació dels diferents estaments no pot anar en contra d'una part d'aquests estaments, de manera que en el cas que un nou tipus de contractació i d'accés fos admès com a vàlid, no hi pogués haver cap discriminació amb els professionals que haguessin accedit anteriorment a la docència.

5) Per tal de resoldre i garantir la qualitat de l'ensenyament, així com per resoldre tots els conflictes docents en els centres escolars, proposem l'existència d'una Comissió de Control de la docència, formada per representants, democràticament escollits, de tots els sectors afectats, amb una proporció adequada, segons el nivell educatiu de què es tracti. S'ha de garantir la participació dels estudiants a partir de la segona etapa d'EGB, establint la paritat amb el professorat a partir dels nivells de BUP i FP.

Quant a la rescissió del contracte, aquesta Comissió tindria aquesta potestat només en el cas d'un informe desfavorable de caràcter públic, tenint el treballador dret a recórrer a un Tribunal d'Apel·lació superior.

6) Com hem dit abans, les Facultats d'Educació són el lloc on es formarien els nou professionals, tant teòricament com pràctica, amb uns plans d'estudi adequats, amb les directrius d'una Nova Llei General d'Educació que reflecteixi les característiques de l'Escola Pública.

L'alternativa immediata ha de garantir que el nou professorat passi per un període de formació dels del Centre, amb una duració més o menys llarga (no superior als dos anys), segons el nivell educatiu, a excepció del professorat provinent d'escoles de Formació d'EGB, mentre no es modifiquin els actuals plans d'estudi i les pràctiques en aquests centres.

Acabat aquest període de formació, la Comissió de Control, abans esmentada, després de l'informe del departament, dictaminaria sobre la continuïtat del professorat en el Centre.

Insistim, per acabar, que solament dins un marc de gestió democràtica dels centres i de planificació de les necessitats educatives en el país (que aportin solució als greus problemes d'escolaritat i d'atur) és possible l'alternativa que proposem.

Federació d'ensenyament de la CSUT

SOC

1) Estem contra l'actual sistema d'oposicions, basat només en la memorització, i que no respon —per altra banda— a cap realitat pedagògica.

L'alternativa a l'actual sistema d'oposicions ha de començar en un nou plantejament del paper de les "Normals". Els mestres han de sortir de les Normals amb un expedient personal que valori el seu grau vocacional, els seus coneixements científics i pedagògics, el seu nivell de coneixement de la llengua i de la cultura del país... A partir d'ací, els organismes promotors de centres escolars: Generalitat, comarques, municipis, i/o altres entitats promotores, tindrien uns elements de judici vàlids per a contractar els propis professors.

2) Evidentment, el tipus de contractació ha de ser el laboral. Si bé l'ensenyament és un servei públic, i, per tant, finançat pels poders públics —que en controlen els seus mínims de qualitat— no per això el professorat ha d'estar al servei de l'Administració pública.

Els organismes de contractació han de ser els organismes promotors del centre escolar.

Garanties: Cal que la normativa que estableixi les línies generals de contractació de professorat, prevegi un mecanisme de garantia dels nivells mínims de qualitat i la igualtat de possibilitats per a tots els mestres.

3) La finançació de l'ensenyament ha de provenir del pressupost de la Generalitat, tot i que —en el futur— poden preveure's fórmules de finançació a nivell comarcal o municipal.

Els docents només han de tenir vinculació directa, individualment i/o col·lectivament, com a equip pedagògic, amb el Consell del Centre al que pertanyin; Consell on a més de representants dels mestres, pares, alumnes i òrgans promotors, no pot haver-hi representació de l'organisme finançador.

Pel que es refereix al control de rendiment del professorat, que garanteixi els nivells mínims científics i pedagògics, correspondrà a l'organisme públic del que depenguin les qüestions d'Ensenyament.

4) La qualitat de l'ensenyament ha de ser garantida en tota classe de professors, no només en els PNN, també els PN. Així doncs, si bé la reconversió dels PNN a PN ve condicionada pels drets laborals adquirits, la continuïtat en el contracte, tant de PNN com de PN dependrà del rendiment i de la qualitat sobre els mínims científics i pedagògics previstos.

5) El sistema de control de la qualitat de l'ensenyament entenem que ha de ser funció de l'organisme públic corresponent, en base a uns nivells elaborats democràticament, amb la participació dels interessats per l'ensenyament: alumnes, pares, mestres, organisme públic, promotors.

6) La formació del professorat, tant en la seva fase inicial, com a la de perfeccionament, ha de ser a nivell universitari.

El perfeccionament ha de respondre a uns nivells en revisió permanent, que puguin respondre adequadament a les necessitats de cada moment; sobretot si considerem el caire polivalent que, a partir del segon ensenyament especialment, cal que els programes tinguin.

Les clàusules dels contractes laborals han de preveure el temps necessari per a aquest perfeccionament del professorat.

La selecció dels professors seguirà el procés lògic, en funció del seu rendiment i de la seva preparació; i també del seu esperit professional.

Observació: Aquests punts són alguns criteris generals produïts del debat entre nosaltres, debat que encara segueix.

S. T. E. C. — s. o. c.

USO

1) L'obtenció d'un títol de Facultats Universitàries o Escoles del mateix rang significarà la garantia d'un nivell de coneixements i una especialització pedagògica suficient, de forma que sigui l'únic requisit necessari per a l'accés a la docència.

Fem constar que no estem d'acord amb l'actual sistema de preparació del professorat.

És necessari que en el cas universitari hi hagi una especialització al final de cada carrera, que diferencii aquells alumnes que posteriorment es dedicaran a la docència —preparant-los

didàcticament de forma adient— dels que es dedicaran a la investigació, etc...

En el cas de les escoles de Formació del Professorat, es creu convenient l'existència d'unes pràctiques remunerades paral·leles als estudis que es cursin.

De cara a la situació a Catalunya, sembla necessària la preparació prèvia del professorat per a adaptar-se a les necessitats específiques catalanes.

L'accés a l'ensenyament públic des de la privada serà a partir de l'històric docent elaborat en el lloc de treball anterior pel Consell del Centre (representants de pares i alumnes així com de professors, recolzats per llurs respectives assemblees).

En el cas de finir la carrera, es valoraran els treballs d'investigació, etc. realitzats durant l'època de pràctiques.

2) Tot el professorat haurà de formar un cos únic, eliminant les relacions jeràrquiques i les actuals retribucions diferents. La situació actual és complexa i delicada, però és necessari prendre mesures d'urgència, suficientment realistes, per a resoldre els problemes actuals:

- Supressió definitiva del sistema d'oposicions.
- Exposició pública de les places vacants, tant d'E.G.B. com de B.U.P.
- Presentació de candidats i publicació dels mateixos.
- Formació d'una Comissió d'avaluació, en la que participin representants de l'Administració, professors en atur, professors d'ensenyament privat, dels P.N.N...
- Adjudicació de les places tenint en compte l'experiència pedagògica, els anys de docència, l'expedient acadèmic, la situació d'atur real o encobert i el lloc de residència.

L'aplicació immediata del principi de, a mateix treball, mateix salari, equiparant els sous de l'ensenyament privat i l'estatal, i l'homogeneïtzació dels títols a l'E.G.B.

3) L'única relació possible ha de ser amb l'organisme encarregat de coordinar les realitats educatives, encara que creiem que els diners per a pagar el professorat han de sortir de l'erari públic.

4) Com a sistema per a arribar al cos únic, es proposa la formació d'una comissió que estudiï la reconversió en la que participessin representants de l'Administració, professors en atur, P.N., i P.N.N.

5) Per a garantir la qualitat de l'ensenyament, la plaça obtinguda mai ha d'esdevenir vitalícia, sinó que hi haurà un control democràtic sobre el treball del professor, a càrrec d'un Consell del Centre, integrat per professors, alumnes i pares d'alumnes.

F. D. T. E. — U. S. O.

L'ensenyament a Catalunya

En el marc de la campanya "Guanyem l'Estatut, guanyem la Constitució", promoguda per l'"Entesa dels Cata-

lans", el Col·legi organitzà una taula rodona sobre "l'ensenyament a Catalunya".

La degana del Col·legi, Helena Ferrer, en féu la presentació; hi intervingueren els parlamentaris Marta Mata, Jaume Sobrequés i Maria Rúbies.

Helena Ferrer destacà la preocupació del Col·legi per la problemàtica que havien de tractar tots tres components; una preocupació que s'ha fet palesa des de força temps i alguna de les mostres més evidents de la qual subratllà —la campanya per la catalanització de l'Ensenyament Mitjà, per exemple. Excusà, així mateix, l'absència de Rosina Lajo, diputada per Girona, que hom preveia que participaria en la taula rodona, aportant-hi els seus coneixements sobre la situació del B.U.P. i la F.P., i que a darrera hora no va poder assistir-hi degut a una lleu indisposició. Cal destacar que, com preveïa la degana, ni el B.U.P. ni la F.P. quedaren al marge de les exposicions dels altres oradors — tant Maria Rúbies com Marta Mata s'hi referiren més d'una vegada.

Marta Mata es dedicà, en el curs de la seva intervenció, a l'anàlisi de les qüestions que, quant a la catalanització de l'ensenyança, són més urgents a Preescolar i E.G.B. Bo i destacant la importància, cabdal, d'una política de distribució per comarques de l'ensenyament a Catalunya, denuncià les deficiències i els vicis d'un funcionament central com l'actual; remarcà com qualsevol evolució positiva havia de comportar la substitució de la idea, avui en dia dominant, de l'ensenyança com a bé de consum per una concepció més social del fet educatiu, i precisà que possiblement l'evolució socio-política del país abonarà aquest procés cap a una concepció més social. Finalment, expressà la seva ferma convicció que, aquí a Catalunya, ambdós nivells d'educació, Preescolar i E.G.B., hauran d'ésser catalans i en català; en aquest context, subratllà l'absurd d'un sistema que escampa arreu de l'Estat els mestres sense tenir en compte l'arrelament de l'educació i postulà, en conseqüència, la permanència dels mestres catalans a Catalunya.

Jaume Sobrequés partí, en la seva exposició, d'una anàlisi de la situació actual universitària, per ell qualificada de caòtica. Evidentment s'imposà, va dir, una reforma d'aquesta institució educativa, però emfasitzà que aquesta forma no havia d'arrencar de la base d'un procés constituent improvisat i demagògic sinó que havia de fomentar-se en unes sòlides bases doctrinals i d'anàlisi científica. Criticà la solució de la cooficialitat del català i el castellà com l'havia realitzat l'Autònoma de la República, per insuficient, i abonà, doncs, l'oficialitat indiscutible de la llengua catalana a la Universitat —sempre, però, respectant els drets de la minoria castellana. També es referí a la recent política d'extensió universitària —la creació de Delegacions de les Facultats de Barcelona a les altres províncies—, una mena de pràctica colonitzadora que el senador per Girona blasma obertament. Igualment declarà que la improbable coexistència a Catalunya de dues Universitats —una Estatal i l'altra de la Generalitat— li semblava una sortida improcedent i sense perspectives.

Maria Rúbies emfasitzà la necessitat d'una educació basada en l'entorn real com a condició ineludible d'una catalanització efectiva i recorregué sovint a to d'exemples que treia de la seva pràctica quotidiana com a docent. Reiterà que aquesta desitjada catalanització passava, inexcusablement, per l'obtenció d'una autonomia efectiva que comptés amb el necessari suport econòmic i insistí en la necessitat d'un traspass de funcions suficient a la Generalitat, bo i prevenint, en aquest

sentit, de les limitacions que conté l'article 139 de l'esborrany de la nova Constitució. La seva intervenció es fonamentà, doncs, en l'anàlisi dels problemes socio-polítics de la catalanització de l'ensenyament, i es definí a favor d'una catalanització total, si bé, com els altres participants a la taula, reconegué la necessitat de respectar els drets de la minoria castellana.

La taula rodona conclougué amb un col·loqui, obert per la degana, en el curs del qual tingué lloc una polèmica sobre les possibilitats reals d'una política de contractació i consolidació del professorat i sobre l'actual sistema d'opcions.

C. Jori

La formació dels post-graduats i la Universitat

Cada dia és més palesa la necessitat de reestructurar l'ensenyament superior facilitant als seus destinataris l'accés a la totalitat dels coneixements culturals, científics i tècnics. Nogensmenys, aquesta reestructuració ha d'estar orientada a assolir, per part dels estaments docents i discents, un coneixement pràctic, real i directe de la realitat socio-econòmica del país.

És, doncs, mitjançant el seu pas per la Universitat que els futurs professionals s'han d'inserir en el seu entorn socio-econòmic; però el context social en què està immersa la nostra Universitat fa que, en general, aquesta institució estigui al servei dels interessos de la classe dominant; aquesta utilitza la Universitat com un instrument més per mantenir l'explotació de les classes populars, reproduint tant com pot una força de treball per a un millor desenvolupament del sistema capitalista.

Es per això que la Universitat ha de possibilitar una formació amb components suficientment crítics del sistema social, a fi que aquella inserció no faciliti els clàssics comportaments de tipus elitista, individualista o tecnocràtic.

Per altra banda, la complexitat dels problemes que la societat té plantejats avui dia exigeix solucions cada cop més globals. Això implica el treball en comú de professionals especialistes en diversos camps de la ciència, cultura i tecnologia. Actualment, doncs, la formació d'un professional no pot descansar exclusivament sobre un camp o àrea de la ciència, de la cultura o de la tècnica; per al professional és creixent la necessitat de tenir amplis coneixements d'àrees cada cop més allunyades de la seva pròpia.

Objectivament, la creixent complexitat de les relacions socials de producció i els avenços de la ciència exigeixen de l'universitari una formació permanent que garanteixi la seva adequada i efectiva inserció en el procés productiu. Les al·ludides relacions socials de producció i els avenços de la ciència estan lligats per una estreta relació dialèctica. És evident que ni la tècnica ni la ciència no són "neutres" i quan els homes "fan" tècnica o ciència, les "fan" dins d'unes determinades relacions socials de producció al servei dels interessos populars o de les classes minoritàries. Els avenços científics o tecnològics promouen canvis qualitatius de les relacions de producció, les

quals exigeixen nous avenços científics o tecnològics per a resoldre les tensions que aquells canvis han generat.

No considerem pas innecessari, irrellevant, inoportú o utòpic tractar del que fa referència a la influència de les relacions socials de producció sobre el paper social del tècnic o científic i de la seva formació continuada. Ben al contrari, creiem que aprofundir aquesta qüestió és necessari, important, oportú i realista; no gensmenys, no és aquest l'objectiu de la present comunicació.

Retornant al nostre fil discursiu i per tot el que hem dit fins ara, és clar que el procés formatiu de l'universitari no s'acaba amb l'obtenció de la corresponent titulació acadèmica degut al fet que el medi social en què viu presenta una gran i, alhora, creixent complexitat que exigeix d'ell una adequació permanent a l'esmentada realitat social canviant.

Fins ara els col·legis professionals han intentat proporcionar als seus associats una formació que els permetés conjujar llurs responsabilitats científiques i/o tècniques amb les responsabilitats socials derivades de l'exercici professional. L'experiència indica, però, que aquesta tasca formativa no ha estat a l'altura del que hauria d'ésser. Moltes causes hi han jugat: principalment la manca de recursos econòmics i en algun cas el desconeixement de l'existència d'altres professionals interessats en una mateixa problemàtica, l'elitisme, interessos sectorials, etc.

I és molt comprensible que hagi estat així. Quan unes institucions porten endavant el pes fonamental de tasques que no els són estrictament pròpies és lògic que, malgrat llur bona voluntat, els objectius aconseguits no siguin els òptims.

A més, la situació generada pel franquisme només afavoria l'especialització i reciclatge adequats d'un nombre molt reduït de titulats, els quals estaven al servei directe de l'oligarquia del país.

Les deficiències aquí breument enumerades aconsellen de buscar altres camins per aconseguir una millor formació dels post-graduats.

Donat que els problemes plantejats avui a la nostra societat són, per dir-hi d'alguna manera, interdisciplinaris, cal que llurs solucions també ho siguin; això només es pot aconseguir des d'una formació interdisciplinària i per tant més global de la que el titulat superior i de grau mitjà assoleix fins ara. És clar que les Facultats i Escoles actuals estan planificades des d'una perspectiva social menys complexa i que, per tant, difícilment podran donar als seus alumnes la referida visió global que exigeixen les classes populars a Catalunya.

A més d'una revisió dels actuals Plans d'Estudis, cal que la formació dels post-graduats contempli una visió objectiva, científica i, per tant, interdisciplinària de les professions, alhora que permeti l'accés indiscriminat de tots els titulats interessats.

Creiem que la Universitat s'ha de plantejar seriosament què pot fer per assumir les tasques de reciclatge i d'especialització dels titulats per a les diverses àrees d'activitat professional des d'un punt de vista absolutament interdisciplinari.

Sense oblidar el que fa referència a l'ensenyament i a la cultura,ensem, però, que les prioritats cal orientar-les cap a les àrees de major incidència sobre la qualitat de vida del poble català: medi ambient i sanitat. Llur complexitat i l'alt nombre de professionals que, en cada cas, tenen molt o quelcom a dir pot fer pensar que la nostra proposta és maximalista i, per tant, destinada al fracàs per excessivament am-

biciosa. Nogensmenys, la problemàtica generada a l'entorn de l'ordenació del territori, de la contaminació d'origen físic i/o químic del medi ambient i l'acció dels contaminants sobre els éssers vius, de la política energètica, de la seguretat en el treball, de la recerca bàsica i aplicada en cadascuna de les àrees d'activitat esmentades fa que, en general, els professionals que actualment hi treballen tinguin visions parcials i, per tant, que han de ser reciclades.

I aquestes visions són parcials perquè els actuals Plans d'Estudis dels professionals implicats en els tractaments del medi ambient i de la sanitat no possibiliten altra cosa.

Som conscients que estem en una hora de reconstrucció del país, que quasi tot està per fer, que hi ha moltes i greus deficiències a tots els nivells. Malgrat tot això, pensem que és el moment oportú perquè les Universitats Catalanes escoltin el nostre suggeriment. És ja inajornable que a les Escoles per a post-graduats actualment existents hi tinguin accés tots els titulats interessats, sense exclusions irracionals fonamentades en vells drets poc defensables des d'una perspectiva interdisciplinària i interprofessional. Però també és inajornable la creació de noves Escoles per a post-graduats, per exemple, en medi ambient i sanitat. Aquestes noves estructures no poden crear-se del no-res, per via digital, per "decret". Cal conèixer quins són els problemes reals que hauran d'intentar resoldre els futurs alumnes d'aquestes Escoles; cal formar el professorat adient, amb una visió cada cop més interdisciplinària dels camps d'actuació professional. Tot això sorgirà necessàriament del contacte dels diferents titulats a través de cursos experimentals organitzats, ja des d'ara, per les tres Universitats Catalanes.

Pere Camprubí, Blai Espinet, Rafael Villar

La recerca a la universitat

El passat mes d'abril s'han celebrat a Barcelona les sessions del 3er. Congrés Universitari Català. Una valoració global dels resultats del C.U.C. no es pot fer encara; el temps i la societat catalana ho diran.

El tema de Recerca a la Universitat, que constituïa la Ponència V, va comptar amb l'aportació de quize comunicacions que analitzen aspectes generals i aspectes específics i que centren la discussió alternativa sobre organització-finançament, relacions docència-recerca i projecció de la recerca en la societat.

La comissió d'investigació contribuï amb una comunicació sobre l'estat de la recerca a la Universitat.

A continuació es presenten les conclusions de la ponència:

Entre les missions de la Universitat, són fonamentals tant la realització de les tasques de recerca com les docents. Actualment la recerca universitària és un subproducte de l'activitat docent, mentre que els treballs de la ponència conclouen que l'activitat investigadora hauria d'ésser un motor de tota l'activitat universitària. En aquest sentit, la Universitat ha de vetllar per l'execució de plans de formació de personal investi-

gador, i, així mateix, la formació dels estudiants universitaris hauria d'incloure una participació directa i activa en les tasques de recerca de la Universitat.

La recerca universitària ha de trobar el just equilibri entre la investigació bàsica i l'aplicada; en tot cas, sempre s'afavorirà la bàsica i no es limitarà la lliure iniciativa. La recerca universitària ha d'atendre les demandes exteriors procedents dels sectors públics. Essent també necessàries les relacions amb organismes privats, aquestes mai no aniran en detriment de la tasca pública de la Universitat i, en tot cas, els resultats de la recerca hauran d'ésser públics.

L'estructura de la Universitat impedeix el desenvolupament de les tasques de recerca. La unitat operacional de la recerca hauria d'estar constituïda pel professional universitari o grup d'universitaris implicats en el mateix projecte de treball, independentment de llur adscripció als organismes docents i/o administratius de la Universitat, tot caminant cap a la formació d'estructures pròpies de la recerca que possibilitaran un nou tipus de relació docent. La relació contractual dels professionals universitaris hauria de contemplar específicament el grau de dedicació a cada una de les tasques universitàries, sense que cap d'elles fos exclouent.

Cal una centralització efectiva de tots els cabals que s'inverteixen en la recerca universitària i la seva distribució segons els projectes de treball, previ judici d'aquests, a través d'una comissió central d'investigació universitària. Aquest organisme vetllaria per la plena execució dels projectes de treball i seria l'enllaç amb els organismes i plans generals de la recerca del país.

És imprescindible la creació, adequació i manteniment d'una infraestructura de serveis comuns atesos per professionals adients. Serveis tals com biblioteques i centres de documentació, informació i comunicació científica, centre de càlcul, serveis de reparació i disseny d'instrumental científic, estabulari, servei d'espectroscòpia, microscòpia electrònica i d'altres serveis comuns.

Assessoria Jurídica

Profesorado de filiales

El B.O.E. del pasado día 8 de abril publicaba un Decreto sobre las subvenciones a conceder a las antiguas Secciones Filiales de Institutos Nacionales de Enseñanza Media. Pese a que se trata de una disposición que no introduce novedades esenciales tanto en el propio estatus de los centros como en la situación laboral del profesorado, éste se ha sentido vivamente afectado i ha vuelto a movilizarse.

No obstante, especialmente desde la aparición de las órdenes de 19 de junio de 1971 y 11 de agosto de 1971, la situación de las secciones filiales ya se había perfilado en los mismos términos que señala el presente Decreto. Vale la pena re-

cordar que en aquellas órdenes ministeriales se daba la oportunidad a las entidades colaboradoras para transferir la titularidad de los centros al Estado, quien se haría directamente cargo del profesorado contratado. Vale asimismo la pena recordar que tal opción, que estaba solamente en manos de las entidades colaboradoras, no despertó el más mínimo entusiasmo.

Desde aquel momento, han sido numerosas las sentencias, tanto de las Magistraturas de Trabajo como del propio Tribunal Central de Trabajo, que han situado la condición laboral del profesorado en sus debidas coordenadas: se trata de trabajadores de la enseñanza privada, sujetos a contrato laboral (exceptuados los aislados casos de cargos superiores de directo nombramiento por parte del M.E.C.) y con las únicas peculiaridades que establece el artículo 51 de la Ordenanza.

Por tanto, la redacción del artículo 3 del reciente Decreto —“El profesorado de estos centros estará sometido, a todos los efectos, al régimen general del Profesorado de los Centros no Estatales, debiendo formalizarse los oportunos contratos laborales únicamente por las entidades colaboradoras correspondientes.”— no aporta elementos nuevos que hagan pensar en una modificación sustancial de la situación de los profesores.

Quizá la cuestión sea otra. Desde su creación en el año 1963, las Secciones Filiales se han mantenido en una situación jurídica incierta, y su condición de centros privados quedaba cuando menos desdibujada.

Con el presente Decreto no se hace más que ratificar su privatización —una privatización subvencionada de B.U.P.— y repetir lo que ya venían señalando las Magistraturas: la inequívoca relación laboral que une al profesorado con las entidades colaboradoras.

Quizá lo único que se ha roto es una expectativa que desde el resultado de la órdenes de 1971, apenas si existía.

P. Plandiura

Seccions Professionals

Biòlegs

Origen de la vida y evolución

La Secció Professional de Biòlegs organitza dos cursos a l'Escola d'Estiu. Un d'ells té com a títol “Origen de la vida i evolució”. La temàtica del curs es pot resumir en els tres punts següents:

- Origen de la vida i evolució molecular.
- Teories evolutives. Darreres aportacions a la idea de l'evolució.
- El cas de l'home: origen i evolució de l'home.

El curs tindrà una durada de quinze hores.

C. Ollé, O. Cabré, M. Garcia

Lluita integrada

Tradicionalment la protecció dels conreus de tots llurs enemics (insectes, fongs, àcars, nematodes, virus) s'ha fet mitjançant l'ús de productes químics.

No es pot amagar que els productes fitosanitaris han representat un avenç força important per a l'agricultura, però un conjunt de problemes nous obliguen a cercar solucions alternatives.

Podem resumir aquests problemes en tres punts:

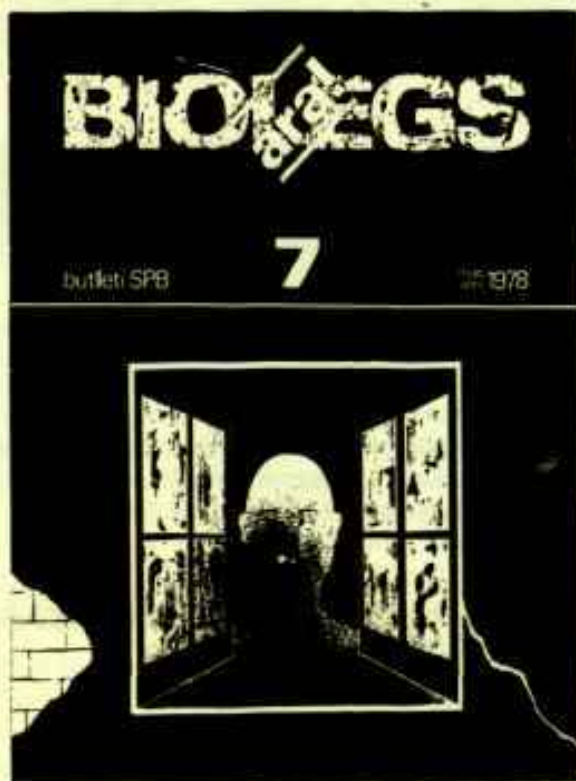
- Aparició de resistència en els paràsits.
- Desequilibri ecològic que produeix la proliferació dels mateixos paràsits en un nombre molt superior.
- Contaminació ambiental per productes de llarga persistència i acumulatius a les cadenes tròfiques.

Així, doncs, cal pensar en buscar nous camins que resolguin aquests problemes. Aquests camins poden incloure metodologies molt diverses com són ara: lluita biològica, lluita microbiològica, lluita genètica, etc.

La combinació d'aquestes noves metodologies amb l'ús racional de productes químics ha estat anomenada **lluita integrada**.

M. Casadevall
R. Albaiges

Biòlegs núm. 7

La S.P.B. ha tret un nou Butlletí corresponent als mesos de març i abril. Amb un to desimbolt i bromista que trobem al llarg de tot el número hi són plantejats problemes prou seriosos, alguns d'urgents des del punt de vista professional i d'altres d'innegable interès social. En l'editorial s'analitza la situació actual del biòleg, la qual va empitjorant gradualment degut a la massificació universitària i a la falta de planificació agreujada per la manca de competències específiques del biòleg.

En la secció primera, sota el nom genèric de "Biologia i Societat", hi ha un parell d'articles, l'un dedicat a política científica a Catalunya i l'altre a la Universitat; en aquest darrer es critica durament l'acumulació de càrrecs dels catedràtics i la utilització de la Universitat com a centre d'investigacions al servei de la indústria.

En la secció intitulada "La gàbia per somicar" apareix un escrit en el qual els biòlegs reclamen del futur ministre de Sanitat (19 de juliol de 1977) el reconeixement de llur competència professional en una sèrie d'especialitats universitàries que són enumerades. Hi llegim a continuació un article sobre el cursat d'enginyeria ambiental, que fou organitzat per l'associació d'Enginyers de Catalunya, l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. La S.P. de Biòlegs es declararà contrària a aquest cursat per distintes raons —discriminació econòmica, etc.— que ara resten explicades en un article força clar.

"La voss del sossi" (*sic.*) és una secció en la qual es tracten tots els punts referents a problemes concrets dels biòlegs. Hi trobem també cartes, informe sobre l'estat de la biblioteca, normes i convocatòries d'interès professional, B.O.E., etc.

L'apartat "Documents" intenta donar a conèixer treballs inèdits o publicats en revistes poc a l'abast, amb un criteri científic rigorós. I, al final, una breu crítica de llibres.

C. J.

Psicòlegs

La Secció Professional de Psicòlegs participa, com ja ho ha fet durant els tres últims anys, en aquesta XIII Escola d'Estiu organitzant diversos cursos.

L'organització d'aquests cursos s'inscriu en la preocupació que com a professionals tenim per l'aprofundiment i extensió de la nostra formació. Aquesta necessitat majoritàriament sentida, està plantejada com un objectiu a cobrir —en el marc de les nostres possibilitats— en el programa d'actuació de la Junta actual, havent-se concretat al llarg de l'any en l'organització de diverses xerrades i seminaris, a càrrec de les diferents comissions de treball.

Els cursos previstos per aquesta Escola d'Estiu comprenen, com podeu veure, diverses temàtiques:

- Assistència psicològica a la població en edat escolar.
- Anàlisi institucional.
- Integració de nens sords.
- Percepció interpersonal i comunicació.
- Família i Psicopatologia.
- Preparació per al llenguatge escrit.

Hem triat aquests temes perquè creiem que tenen un interès per la nostra praxi professional, malgrat que reconeixem la impossibilitat material de tractar-los exhaustivament en uns cursos breus com són aquests. De tota manera deixem des d'ara

oberta la possibilitat de continuar aquells temes que més ens interessin al llarg de tot l'any en forma de seminaris, grups de treball, etc., la qual cosa es pot concretar durant l'Escola d'Estiu i organitzar per al proper curs 78-79.

D'altra banda, veiem l'Escola d'Estiu i aquests cursos en concret com un marc de contacte de professionals de la Psicologia, a partir del qual analitzem i reflexionem col·lectivament sobre la nostra pràctica quotidiana, així com sobre les perspectives d'atenció psicològica de la població i les nostres funcions a nivell general (propostes de llei que ens afecten, reestructuració de l'organització sanitària, etc.). Procurem doncs, en els espais de temps disponibles, organitzar una trobada de tots els professionals psicòlegs que participin a l'Escola d'Estiu, per la qual cosa us demanem ja des d'ara la vostra col·laboració.

De tota manera, aquests cursos estan oberts per a totes aquelles persones que tinguin algun interès respecte a qualsevol temàtica que plantegem, no considerant-se, doncs, cursos exclusivament per a psicòlegs.

Secció Professional de Psicòlegs

La quarta escola d'estiu de Formació professional

Enguany, organitzat per l'Agrupació d'Ensenyants de F.P. de Catalunya, tindrà lloc la que podríem anomenar IV Escola d'Estiu de F.P.

Diem que podríem anomenar perquè se celebra dins i amb el mateix nom que les parts de BUP i EGB de la XIII Escola d'Estiu de Barcelona, a la qual ens hem acollit des de fa quatre anys per a fer cursos de reciclatge i debat entorn de la F.P. esdevenint, tot i que en una proporció petita, entitat co-organitzadora.

Estem orgullosos de la continuïtat que suposen quatre anys, especialment en el terreny de la F.P., de cara a aquest tipus d'ensenyament, fins ara la ventafocs de l'ensenyament mitjà, i veiem cada cop més important el reciclatge de la F.P. pel que suposa de millora de la qualitat de l'ensenyament i amb la dificultat específica d'un alumnat especialment difícil.

En aquesta quarta edició pensem centrar el treball entorn dels eixos que han vingut orientant el treball de la nostra agrupació:

— L'eix professional on es combinen cursos de didàctiques amb d'altres de continguts; en aquest terreny és interessant d'esmentar el curs sobre la tecnologia a l'ensenyament que reunirà professionals de BUP, F.P. i EGB.

Especial menció mereixen també els cursos dedicats a tractar la problemàtica del nostre alumnat pel que fa fonamentalment a la seva edat i ambient: "La adolescència en nuestros barrios" i "Educació sexual a la F.P."

Aquests cursos estan fonamentats en l'experiència acumulada per diferents grups de treball al llarg dels darrers anys.

Al costat d'aquests cursos, l'obligada referència als problemes de la unificació de l'ensenyament mitjà i la gestió social plantejada en els cursos pertinents i junt amb la nostra experiència recollirem la d'altres països.

Per fi, un aspecte que a tots ens preocupa: la necessària relació entre sindicalisme i moviment de renovació pedagògica que es tractarà en un curs a part.

Agrupació d'Ensenyants de F.P. de Catalunya

Comissions

La catalanització de l'ensenyament mitjà: tema general de l'escola d'estiu 1978

L'Escola d'Estiu d'enguany dedica el tema general a la catalanització de l'escola. Des del Col·legi de Llicenciats aquesta reflexió es farà sobre l'ensenyament mitjà. Es tracta d'estudiar i de discutir l'actual situació de l'ensenyament mitjà a Catalunya i els camins per arribar a la seva catalanització a partir del recull de les experiències ja iniciades.

Invitem tots aquells professionals que hagin fet alguna tasca en aquest sentit i tots els interessats en el tema que participin de manera activa en aquestes sessions per tal d'aportar propostes que puguin servir de base per a un ensenyament mitjà català.

Les sessions tindran lloc a la segona hora del matí, d'11.30 a 1 amb sessions per a cada una de les matèries següents:

Llengua i Literatura, Història, Geografia, Filosofia, Llengües modernes, Llengües clàssiques, Ciències Naturals, Física i Química i Matemàtica. Es tracta que cada matèria digui com, des de la seva perspectiva, pot ajudar els alumnes a conèixer científicament la realitat del nostre país.

Comissió de Llengua

La Comissió de Llengua ha programat per a l'Escola d'Estiu 78 tretze cursos que ajudin a aprofundir en el coneixement lingüístic i literari del nostre país. A la vegada, volem oferir orientacions didàctiques que facin més eficaç l'aprenentatge d'aquestes matèries. Creiem que cal conèixer i comprendre més bé la realitat literària i lingüística de Catalunya si volem col·laborar al redreçament de la nostra cultura.

Hi ha programats, per tant, els cursos següents:

- Didàctica de la llengua.
- Literatura catalana dels segles XII al XVIII.
- Literatura catalana del segle XIX.
- Literatura catalana del segle XX.
- Morfologia i sintaxi catalanes.
- Punts bàsics de sintaxi catalana.
- Qüestions de sintaxi castellana.
- L'anàlisi del lèxic.

- Els corrents del teatre català.
- Técnicas creativas y su aplicación al teatro.
- Sociolingüística general.
- Fonètica i fonologia catalanes.
- Aproximación a la bibliografía.

Els programes detallats i els horaris els trobareu a la secretaria del Col.legi.

Mireia Montané

Llengües modernes

En aquest curs set es tractaran els temes següents:

- **Fonologia anglesa:** Es basarà en un estudi comparatiu amb el català, amb referència al fet del bilingüisme, com a eina important en l'ensenyança de l'anglès a Catalunya, i en la necessitat didàctica d'un bon coneixement fonològic d'ambdues llengües per a millorar l'ensenyança de l'anglès i potenciar el català.

- **El professor i la seva matèria:** En la primera setmana del curs set, tant el treball en grup com el seu aspecte teòric, aniran dirigits a una revisió, discussió i pràctica d'aquelles eines de treball de la didàctica de l'anglès que poden ésser més útils per al professor dins de la realitat de l'ensenyament mitjà.

- **El professor i les seves classes:** En la segona setmana es tractaran els problemes que el professor i l'alumne troben dins la realitat dels centres, basant-se en les conclusions extretes de la primera setmana de treball, i aniran enfocades primordialment a ajudar el professor perquè no el domini l'entorn advers com podrien ésser les classes massa nombroses, la falta de motivació i altres aspectes.

Filosofia

La Comissió de Filosofia ha intentat de respondre a dues necessitats bàsiques i comunes dels Professors de Filosofia: la d'una actualització permanent dels continguts filosòfics i la d'una reflexió acurada sobre la didàctica. D'acord amb aquests objectius ha organitzat cinc cursos:

1.- **Didàctica de la lògica**, a càrrec d'Hilari Arnau, amb la col.laboració de la Subcomissió de didàctica de la Comissió de Filosofia del Col.legi.

2.- **Didàctica de la Psicologia**, per Josep M. Rovira, amb la col.laboració de J. Cuspinera i C. Izquierdo.

3.- **Estat actual de la investigació i vigència del pensament d'Aristòtil, Ockham, Hume, Kant, Marx**, pels professors M. Candel, L. Cuéllar, J. Muguerza, E. Lledó i J.J. Muñoz, respectivament.

4.- **Polèmiques internes del pensament socialista a les Internacionals**, a càrrec d'E. Olivé, F. Requejo i F. Fernández Buey.

5.- **Llibertat i necessitat a partir dels camps de la Biologia i de la Física**. Professors: Daniel Tambo, Jaume Jorba i Ferran Requejo.

Els dos primers cursos tenen per finalitat facilitar als

assistents materials i tècniques didàctiques de cara a una assimilació personal i crítica de les matèries esmentades per part dels alumnes de BUP.

Els altres tres cursos incideixen en l'actualització dels continguts filosòfics en els camps de la Història de la Filosofia (amb la selecció de cinc autors capitals), de les controvèrsies teòriques internes del pensament social, i de les implicacions filosòfiques de la ciència contemporània.

Aquests cursos són pensats de manera que permetin l'activitat participativa dels assistents i puguin ser un lloc de trobada i de reflexió que promoguin l'ensenyament de la Filosofia.

Investigació

Sobre la cuestión del medio ambiente

El grupo de medio ambiente de la Comisión de Investigación del Colegio participará en la Escola d'Estiu este año con un curso sobre "El medio ambiente: teoría, práctica i crítica ideológica".

¿Qué pretendemos con este curso? Ligar tres aspectos importantes:

- Informar de la situación supraestructural de esta problemática a nivel internacional y nacional, así como una visión de su evolución.

- Informar y analizar las teorías y prácticas que concurren del punto anterior.

- Abrir un debate de crítica ideológica sobre la situación y las alternativas medio-ambientales.

No obstante, el ligar estos aspectos sería insuficiente, si además no se diese la visión interdisciplinaria capaz de concretar los tres aspectos en una dialéctica de contenido a forma.

De esta manera, y simplificando, creemos aportar unas bases objetivas de trabajo para que cada uno, si quiere, las aplique según sus criterios ideológicos.

El programa que seguimos para este curso (dos horas y media diarias) será:

1.- Aproximación al concepto Naturaleza y al concepto medio ambiente

1.1. Patrimonio cultural

1.2. Patrimonio natural

2.- Instancias internacionales sobre el medio ambiente: ideología que generan.

2.1. El estado español: su relación y/o dependencia con las instancias internacionales.

3.- Superestructura del estado español sobre medio ambiente. Cronología y deficiencias.

4.- Problemáticas principales del medio ambiente.

4.1. A nivel estatal

4.2. A nivel nacional

4.3. Temática.

- Agotamiento de recursos naturales
  - Contaminación
  - Destrucción de *habitats* terrestres y acuáticos
  - Demografía
  - Ordenación territorial
- 5.- Enfoque, análisis y crítica de la utilización
- 5.1. Ecología
  - 5.2. Ecologismo
  - 5.3. Ordenación territorial
  - 5.4. Medio ambiente
  - 5.5. Movimientos ecológicos
  - 5.6. Movimientos ecologistas
- 6.- Gestión democrática del Patrimonio Natural y Cultural
- 6.1. Papel del movimiento ecologista
  - 6.2. Papel de los técnicos
- 7.- Concepto de salvaguarda del territorio.

Biblioteca

Bibliografía

- CARBONELL, J.— MONÉS, J.— Escola única-unificada. Pasat, present i perspectives. Barcelona, Laia, 1978. Col. Les Eines, 33.
- FERNANDEZ DE CASTRO, I.— Reforma y desarrollo capitalista. Informe crítico de la Ley de Educación, Madrid, Cuadernos para el Diálogo, 1977. Col. Divulgación Universitaria, 47.
- FERRER GUARDIA, F.— La Escuela Moderna, Madrid, Ed. Júcar, 1976.
- FREIRE, P.— Cartas a Guinea-Bissau. Apuntes de una experiencia pedagógica en proceso. Madrid, Siglo XXI, 1978.
- FULLAT, O.— Filosofías de la Educación, Barcelona, Ed. Ceac, 1978.
- HOLT, John.— El fracaso de la escuela. Madrid, Alianza Ed., 1977. El libro de bolsillo, 367.
- LAFOURCARDE, P.D.— Planeamiento, conducción y evaluación en la enseñanza superior. Buenos Aires, Ed. Kapelusz, 1974.
- LAPORTA, F.J.— Antología pedagógica de Francisco Giner de los Ríos. Madrid, Santillana, 1977. Aula XXI, Educación Abierta, 14.
- LEGRAND, Louis.— Pour une politique démocratique de l'éducation. Paris, P.U.F., 1977.
- MANACORDA, M.A.— El principio educativo en Gramsci. Salamanca, Ed. Sígueme, 1977.
- MARTIN LUENGO, J.— Frenegal de la Sierra, una experiencia de escuela en libertad. Madrid, Campo Abierto Ed., 1978.
- MARX, C.— ENGELS, F.— Textos sobre Educación y Ense-

ñanza. Madrid, Alberto Corazón, 1978. Col. Comunicación, 64.

- MAYOL, A.— Boletín de la Escuela Moderna. Barcelona, Tusquets, 1977. Serie Libertarios, 23.
- MOLERO PINTADO, A.— La reforma educativa de la Segunda República Española. Primer bienio. Madrid, Santillana, 1977. Aula XXI, Escuela Abierta, 15.
- PONCE, A.— Educación y lucha de clases. Madrid, Akal Ed., 1978.
- PORCHER, L.— La escuela paralela. Buenos Aires, Kapelusz, 1976.
- SAWIN, E.I.— Técnicas básicas de evaluación. Madrid, Magisterio Español, 1970.
- UNESCO.— Becas y estudios en el extranjero, 1978.
- UNIVERSIDAD POLITÉCNICA DE BARCELONA - I.C.E.— Situació de la Formació Professional en el municipi de Barcelona. Barcelona, 1978.
- VARIOS.— Cultura para setenta mil. Universidad Popular de Rekaldeberri, Madrid, Ed. Nuestra Cultura, 1977.
- VARIOS.— Educación y Sociedad. La enseñanza ante un futuro democrático. Madrid, Ayuso, 1977.
- VARIOS.— Un mundo sin escuelas. Ivan Illich y otros. México, Ed. Nueva Imagen, 1977.

Filosofías de la educación d'Octavi Fullat

El bombardeig de notícies sobre educació no es dona treva. Cada dia les institucions ensenyants, els docents, els estudiants, els pares dels alumnes, es veuen empesos, instigats per la voràgine dels esdeveniments, a prendre partit. En aquesta cursa de decisions contra rellotge, no resta gaire temps per a aprofundir i raonar serenament sobre les qüestions de fons. Es parla molt, s'escolta poc i es rumia menys encara.

FILOSOFIAS DE LA EDUCACION és una obra madura, treballada al forjador de l'activitat educativa i de la reflexió crítica. Com a autèntica obra filosòfica, ens fa descobrir, més enllà de les decisions ordinàries i quotidianes, el batec dels interrogants fonamentals que manipulen el fet educatiu: què val la pena de ser transmès a les noves generacions? És possible d'elaborar un projecte educatiu totalment científic? Si educar és donar un sentit al viure, quin sentit, meta, valor o model proposem a l'afany de perfeccionament i d'autorealització personal dels educands? És immoral vertebrar els deixebles, o és pitjor encara deixar-los invertebrats?

Al costat d'aquestes preguntes en què es planteja *el sentit general del procés educatiu*, implícit àdhuc en la postura de l'educador més escèptic, l'autor proposa, en aquesta part propèdèutica del seu llibre, les altres proposicions pròpies de la filosofia de l'educació, a saber: *L'anàlisi del llenguatge educacional*, que "es troba encara molt mal codificat"; *l'educació com a estructura*, on s'estudien tots aquells elements personals i socials que constitueixen l'ésser humà en un ésser susceptible

La segona, intitulada *Estructura educanda del hombre* — o l'educació com a estructura— és tota ella una elucidació d'aquest "haver de ser" o imperiosa voluntat d'esdevenir persona, inherent a tot ésser humà. "Ser hombre —ens diu el Dr. Fullat— es un indismayable querer serlo". No naixem persones; ho volem esdevenir enduts per un impuls continuat, conatural a la nostra condició humana. Tot això no fa sinó palesar la transcendència del fet educatiu donat que l'educació i l'antropogènesi s'identifiquen; que educar i engendrar persones esdevé una mateixa peripècia. L'autor condensa tota aquesta labor educativa en un procés doble: reproductor d'una banda —la socialització—, innovador de l'altra —l'alliberament—. La socialització, facilitada per la plasticitat universal del nou nat, suposa la incorporació d'un individu a una cultura —es pot viure en aquesta terra sense cap nacionalitat?— amb tots els condicionaments familiars, econòmics, religiosos, polítics, lingüístics, etc. Tanmateix, l'ésser humà no és un pur receptor, sinó que, pel seu esperit, és capaç de transcendir i trencar el bloc de les necessitats, així com d'elaborar projectes autobiogràfics inèdits. Com el saltador, l'espècie humana requereix l'embranchada inicial de l'arrelament històric per a llançar-se cap a la consecució d'unes marques mai definitives. Aquest impuls estimulador de la persona, que està a la base del seu alliberament, és per a l'autor sinònim d' "imaginació creadora, de dubte, de profetisme, de crítica, de fidelitat, d'aventura, de risc, de fraternitat, de follia, d'art."

d'educació; i, finalment, *l'educació com a contingut*, en què es posen de manifest les principals concepcions antropològiques que sustenten i alhora configuren les diferents opcions pedagògiques contemporànies. Són aquestes quatre, les funcions que componen l'articulat de l'Estatut de la Filosofia de l'Educació, títol que encapçala la primera part del llibre.

Finalment, en *Filosofías de la Educación Contemporánea* —o l'educació com a contingut—, defugint tot dogmatisme i amb traços ràpids i cridaners, a la manera impressionista, ens mostra les vuit concepcions filosòfiques que, conscientment o inconscientment, més o menys explícitades, vertebraven

els diversos corrents pedagògics. Aquests capítols darrers van desgranant, l'un rera l'altre, els vuit models antropològics incrustats en qualsevol praxi pedagògica: l'home intemporal, les antropologies freudianes, l'home-llibertat de l'anarquisme, l'home deshumanitzat, l'home positiu, l'individu de l'existencialisme, l'home comunista i l'home com a persona.

En resum, ens trobem davant una obra madura que sintetitza més de vint-i-cinc anys d'activitat educativa i filosòfica del Dr. Fullat; un llibre sistemàtic, dens, amè, actual i clarificador, l'objectiu del qual és d'esquinçar la boira del confusionalisme regnant entre la ciència, la ideologia i la filosofia quan s'apliquen al fet educatiu; i també una novetat, ja que entre les moltes obres de psicologia, sociologia i història de l'educació, és rar de trobar obres que, com aquesta, abordin el tema educatiu des de la vessant filosòfica.

Alexandre ESCARRA

B.O.E.

- 1/III/78 Orden de 22 de febrero de 1978 por la que se convoca la segunda fase del **concurso-oposición restringido** para el acceso al Cuerpo de **Maestros de Taller de Escuelas de Maestría Industrial**. p. 4893.
- 2/III/78 Real Decreto 249/1978 de 10 de febrero por el que se regula el excepcional sistema de pago aplazado de **cuotas de la Seguridad Social**, previsto en el Real Decreto Ley 4/1978 de 24 de enero y se dan normas sobre los ingresos que se efectúen fuera de plazo durante la vigencia del mismo. p. 4879.
- 2/III/78 Orden de 22 de febrero de 1978 por la que se convoca la segunda fase del **concurso oposición restringido** para el acceso al Cuerpo de **Profesoras Numerarios de Escuelas de Maestría Industrial**. p. 5061 (Corrección de errores 14/III/78 p.6060).
- 4/III/78 Real Decreto 295/1978 de 2 de marzo por el que se modifican la base de cotización y los tipos de cotización y de aportación del Estado para la financiación de las prestaciones a que se refiere el artículo 14 de la Ley 29/1975 de acuerdo con el Real Decreto 22/1977 de **reforma de la legislación sobre funcionarios**. p. 5212.
- 7/III/78 Orden de 28 de febrero de 1978 por la que se nombran las Comisiones dictaminadoras para la valoración de méritos en el **concurso de traslados entre Catedráticos Numerarios de INEM** para proveer plazas vacantes en INB. p. 5410.
- 8/III/78 Orden de 28 de febrero de 1978 por la que se nombran las Comisiones dictaminadoras que han de valorar los méritos de **concurso de traslados convocado por Orden ministerial de 9 de enero de 1978**, para cubrir plazas vacantes de **Profesores Agregados** de INB. p. 5521.
- 10/III/78 Orden de 16 de enero de 1978 por la que se rectifica la de 23 de diciembre de 1977 que convocaba **concurso-oposición restringido y concurso para el acceso al Cuerpo de Profesores Numerarios de Escuelas de Maestría Industrial**. p. 5796.
- 10/III/78 Orden de 16 de enero de 1978 por la que se rectifica la de 23 de diciembre de 1977 que convocaba **concurso-oposición restringido y concurso para el acceso al Cuerpo de Maestros de Taller de Escuelas de Maestría Industrial**. p. 5796.
- 10/III/78 Resolución de la Dirección General de Personal por la que se hace pública la **lista definitiva de aprobados** en el concurso-oposición convocado por Orden de 17 de febrero de 1977 para cubrir **plazas vacantes** en el Cuerpo de **Catedráticos Numerarios de INB**. p. 5797.

- 11/III/78 Resolución de la Dirección General de Personal por la que se hace pública la **lista definitiva de aprobados** en el concurso-oposición para cubrir **plazas vacantes** en el Cuerpo de **Profesores Agregados de INB**. p. 5889.
- 11/III/78 Resolución del Instituto Nacional de Ciencias de la Educación por la que se convocan **concursos complementarios** de especialización del **Profesorado de EGB** y pruebas extraordinarias. p. 5906.
- 15/III/78 Resolución de la Secretaría General Técnica por la que se convocan **ocho becas** ofrecidas por el **Gobierno italiano** para seguir un **curso de perfeccionamiento durante el verano de 1978** en régimen de intercambio, destinados a Profesores de Enseñanza Media. p. 6196.
- 15/III/78 Orden por la que se **rectifican errores** advertidos en el texto publicado en el BOE de 23 de febrero por el que se convocaban pruebas para la **provisión de plazas del Cuerpo de Catedráticos Numerarios** de Bachillerato. p. 6139.
- 15/III/78 Resolución de la Secretaría General Técnica por la que se convocan siete **becas para el verano 1978** en intercambio con el **Gobierno de la R.F.A.** y destinadas al perfeccionamiento del Profesorado. p. 6195.
- 17/III/78 Orden de 8 de marzo de 1978 por la que se prorroga la vigencia de la disposición transitoria primera de la Orden de 8 de marzo de 1977 sobre pruebas de evaluación de enseñanzas no escolarizadas para la obtención del **título de Formación Profesional del Primer Grado**. p. 6411.
- 17/III/78 Resolución de las Direcciones Generales de Enseñanzas Medias y de Universidades por la que se **establecen los contenidos y orientaciones metodológicas del C.O.U.** y se dictan instrucciones sobre el mismo. p. 6445.
- 18/III/78 Orden de 6 de marzo de 1978 por la que se convoca **concurso público** para cubrir **plazas vacantes en Centros Piloto**, en régimen de Comisión de Servicios. p. 6561.
- 18/III/78 Real Decreto 481/1978 de 2 de marzo sobre reconocimiento y **convalidación** por los correspondientes españoles, de **estudios académicos** de EGB, BUP, COU realizados en el extranjero por los **emigrantes españoles**. p. 6510.
- 20/III/78 Real Decreto 493/1978 de 2 de marzo por el se da cumplimiento a lo establecido en la disposición final tercera del Real Decreto Ley 22/1977 de 30 de marzo, de **reforma de la legislación sobre funcionarios de la Administración Civil del Estado** y personal Militar de los Ejércitos de Tierra, Mar y Aire. p. 6612.
- 27/III/78 Resolución del Tribunal del **Concurso oposición** en turno restringido de plazas de Maestros de Taller, Numerarios de Escuelas de Maestría Industrial (**Electricidad y Electrónica**) por la que se convoca a los señores opositores. p. 6376.
- 31/III/78 Orden de 20 de marzo de 1978 por la que se regula el otorgamiento de **subvenciones a Centros docentes no estatales** que impartan **Educación Especial** para el año 1978. p. 7479.
- 3/IV/78 Real Decreto 614/1978, de 30 de marzo por el que se fija el **salario mínimo interprofesional**. p. 7553.
- 3/IV/78 Orden de 22 de marzo de 1978 por la que se regulan los **precios** de los **Centros de Enseñanza no estatal**, no subvencionados, en el año 1978. p. 7551
- 8/IV/78 Real Decreto 657/1978 de 2 de marzo, sobre concesión de **subvenciones** a los Centros homologados de Bachillerato procedentes de la transformación de **Secciones Filiales de Institutos de Enseñanza Media**. p. 8094.
- 8/IV/78 Real Decreto 656/1978 de 30 de marzo por el que se establecen medidas para agilizar la gestión del pago de las **prestaciones por desempleo** y para combatir el fraude en la percepción de las mismas. p. 8091.
- 15/IV/78 Orden de 28 de marzo de 1978 por la que se convoca **concurso de traslados para la provisión de plazas de Profesores Agregados de Bachillerato** en las asignaturas de **Alemán e Italiano**. p. 8686.
- 19/IV/78 Orden de 13 de marzo de 1978 por la que se rectifica la Orden Ministerial de 27 de junio de 1977 por la que se hizo pública la convocatoria de **Ayudas de Educación Especial** para el Curso académico 1977-78 en lo que afecta al procedimiento de pago de estas Ayudas. p. 9075.
- 26/IV/78 Resolución de la Dirección General de Personal por la que se hace pública la **relación provisional de admitidos y excluidos** en el concurso al Cuerpo de **Maestros de Taller de Escuelas de Maestría Industrial**. p. 9766.
- 29/IV/78 Orden de 24 de abril de 1978 por la que se **convoca a concurso** de traslados la **provisión de plazas de catedráticos vacantes de Alemán e Italiano en INB**. p. 10154.
- 5/V/78 Resolución de la Dirección General de Trabajo por la que se dicta **laudo** de obligado cumplimiento para centros de **Enseñanza no estatal**. p. 10592.
- 6/V/78 Resolución de la Dirección General de Personal por la que se anuncia fecha y lugar de exposición de las **listas provisionales** de adjudicación de destinos del **concurso de traslados** para provisión de plazas vacantes de **Catedráticos de INB**. p. 10699.
- 6/V/78 Resolución de la Dirección General de Personal por la que se anuncia el lugar y la fecha de la exposición de la **lista provisional resolutoria del concurso de traslados** entre profesores **Agregados de INB**. p. 10.700.
- 15/V/78 Orden de 8 de mayo de 1978 reguladora de la **clasificación de Centros no estatales de Bachillerato**. p. 11509.

Situació de la llengua i literatura catalanes al BUP i FP

La Junta de Govern del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Lletres i en Ciències del Districte Universitari de Catalunya i Balears, i la seva Comissió de Llengua i Literatura Catalanes,

INFORMA a la Direcció General d'Ensenyaments mitjans,

A) Que, al Pla d'Estudis oficial del BUP, l'assignatura de Llengua i Literatura Catalanes només pot ser ensenyada com a "Segundo idioma moderno voluntario", i que el pla d'estudis de FP ni tan sols contempla aquesta possibilitat.

B) Que la situació del professorat de català al BUP, en els escassos centres on s'imparteix aquest ensenyament, és la següent:

- 1) Professors contractats pel MEC específicament per a impartir classes de català,
- 2) Professors contractats o PNN per a altres matèries, però que en realitat imparteixen classes de català
- 3) Professors que imparteixen classes de català als centres oficials, però remunerats per entitats privades o ajuntaments.

C) Que la situació del professorat de català en els comptats centres de FP en els quals s'imparteix aquesta matèria és la següent:

1) Professors contractats pel MEC per a impartir altres matèries que no són el català, però que en realitat realitzen aquesta tasca. Per tant, no consta oficialment l'existència de professors de català en aquests centres. Quan es va sol·licitar la contractació d'aquests professors de català com a tals, a començament de curs, aquesta petició va ser denegada.

2) Professors contractats directament per l'escola i remunerats per la mateixa institució, per entitats privades o per ajuntaments.

D) Els professors contractats específicament per a català es veuen discriminats quant a valoració dels seus serveis docents, segons el BOE del 23 de febrer de 1978, pàgina 4416, Annex 1, NOTA, "Los servicios docentes a que alude el apartado 3 solo serán puntuados cuando hayan sido prestados

como Profesor titular para asignaturas objeto de concurso-oposición", ja que no poden acreditar llur antiguitat per tal com l'assignatura de català no té reconeixement oficial.

E) Els professors de català no poden aspirar a cap mena d'estabilitat laboral, en no existir els canals necessaris, degut al no reconeixement oficial de la matèria. A més a més, poden ser desplaçats per professors numeraris de qualsevol altra de les matèries reconegudes.

I REIVINDICA, per al curs vinent,

A) Que al Pla d'Estudis de BUP i FP l'assignatura de Llengua i Literatura Catalanes passi a ser una assignatura obligatòria, amb l'horari i els efectes acadèmics d'una primera llengua.

B) Que es dotin tots els centres de plantilles de professors de Llengua i Literatura Catalanes, en iguals condicions laborals que les que regeixen per a les altres matèries.

C) Que es garanteixi l'estabilitat en el mateix lloc de treball dels actuals professors de català, la qual cosa vol dir que no puguin ser desplaçats per professors numeraris, ja que això podria comportar la desaparició de la Llengua i la Literatura Catalanes en alguns centres.

D) Que el MEC doni instruccions perquè els professors de català vegin equiparats llurs mèrits docents als de les restants matèries.

Finalment, AGRAEIX a aquesta Direcció General el suport que, sens dubte, donarà a aquestes reivindicacions, i DEMANA que siguin trameses a l'Excel·lentíssim Sr. Ministre d'Educació i Ciència per a llur ràpida concessió.

Entrevista con el Director General de Enseñanza Media

Una representación del Colegio de Doctores y Licenciados de Catalunya y Baleares formada por miembros de la Junta de Gobierno y de la Comisión de Lengua Catalana (BUP y FP) junto con parlamentarios catalanes de la Comisión de Educación, se ha entrevistado en Madrid con el Director General de Enseñanzas Medias para pedir la obligatoriedad de la Lengua y Literatura Catalana en el BUP y FP, la dotación de plantillas de profesores de catalán y la estabilidad de los actuales profesores.

El Director General ha establecido una clara diferencia entre problemas técnicos, que pueden solucionarse dentro de la actual legalidad, y problemas políticos que han de resolverse a nivel de Gobierno, Parlamento y Generalitat. Dentro de actual marco legal ha elaborado un estudio en el que se prevé la creación de 6.000 nuevas plazas de profesores de BUP a nivel estatal, para el próximo curso, dentro de las cuales habrá

293 plazas reservadas a profesores de catalán en las cuatro provincias catalanas. Este proyecto podrá llevarse a término si las Cortes aprueban la Ley de plantillas dentro de un presupuesto extraordinario. También se ha comprometido a garantizar la estabilidad laboral de los actuales profesores de catalán dentro del Distrito Universitario.

Ahora bien, la asignatura en BUP seguirá siendo "segundo idioma moderno", voluntario tanto por parte del alumno como por parte del centro, y en FP (1) seguirá siendo inexistente y los profesores de catalán seguirán figurando como profesores de otras materias. El Director ha reconocido que en la FP (1) deberían aplicarse los Pactos de la Moncloa, ya que dicho nivel entra dentro del período de enseñanza obligatoria, pero que esta Dirección General no tiene elaborado ningún proyecto a fin de que se cumplan estos Pactos en lo que se refiere a la enseñanza de la propia lengua.

Por tanto, esta Comisión considera que la campaña para la obligatoriedad del aprendizaje de la lengua catalana en BUP y FP y para la catalanización de la enseñanza media es más urgente que nunca y sigue pidiendo a todas las entidades cívicas, culturales, profesionales y educativas que luchen por una enseñanza media plenamente catalana.

Barcelona, 12 de abril de 1978

MARTA MATA, HELENA FERRER, BLANCA SERRA, AINA RUIZ
ROSA LAJO, EULÀLIA VINTRÓ, MIREIA MUNTANÉ,
SEGIMON NEGRE

Notes de Premsa

Partits polítics s'adhereixen a la campanya per a la catalanització de l'ensenyament mitjà

Dins del marc d'aquesta campanya impulsada pel Col·legi de Llicenciats s'ha celebrat una sessió de treball, el dijous 11 de maig, a la qual s'havia invitat un ampli ventall de partits.

La totalitat dels partits que hi han assistit -FNC, MCC, PSAN, PSAN-P, PSC (c), PSC (r), Federació Catalana del PSOE, UCD- han acordat reivindicar els punts següents:

a) Que al Pla d'Estudis oficial, l'assignatura de Llengua i Li-

teratura Catalanes deixi de ser considerada com a "Segundo Idioma Moderno Voluntario", per tal de passar a ser una assignatura obligatòria, amb l'horari i els efectes acadèmics d'una primera llengua.

b) Que a tots els centres d'ensenyament mitjà, Instituts, centres de F.P. i centres de privada hi hagi plantilles de professors de català en iguals condicions laborals que les que regeixen per a les altres matèries.

Així mateix, fan una crida als altres partits i als estaments que tenen la responsabilitat immediata de la situació del català en aquest moment (claustres i directors d'Instituts, de Centres de Formació Professional i de centres d'ensenyament privat), així com a les Associacions de pares, a les Associacions de Veïns i a altres entitats perquè donin ple suport a aquestes exigències i adoptin mesures concretes de cara al curs 78-79.

Centrals sindicals per al català a l'ensenyament mitjà

Les centrals sindicals CC.OO., C.E.P.C. (Col·lectiu d'Ensenyants dels Països Catalans), C.S.U.T., S.O.C. i U.S.O. han assistit a una sessió de treball al Col·legi de Llicenciats dins el marc de la campanya que aquest ha impulsat per a la catalanització de l'Ensenyament Mitjà a Catalunya.

S'han adherit al manifest d'aquesta campanya, tot reivindicant els punts següents:

a) Que al pla d'estudis oficial, l'assignatura de Llengua i Literatura Catalanes deixi de ser considerada com a "segundo idioma moderno voluntario", per tal de passar a ser una assignatura obligatòria, amb l'horari i els efectes acadèmics d'una primera llengua.

b) Que a tots els centres d'Ensenyament Mitjà, Instituts, centres de F.P. i centres de privada hi hagi plantilles de professors de Català en iguals condicions laborals que les que regeixen per a les altres matèries.

c) Que s'estableixi una connexió orgànica amb l'E.G.B. i la Universitat.

d) Que es tendeixi a un ensenyament català, tant en continguts com en llengua.

e) Per tal de poder fer realitat els punts anteriors cal que els organismes pertinents duguin a terme un reciclatge de tot el professorat.

Així mateix fan una crida a les altres centrals sindicals i a totes les persones i entitats implicades perquè donin ple suport a aquestes reivindicacions.

La Junta de Directores d'Instituts de Batxillerat de la província de Barcelona assumeix les propostes de la comissió de llengua del col.legi

Una representació de la Comissió de Llengua acompanyada de la degana Helena Ferrer, va fer les següents propostes per al curs 78-79 davant 60 directors d'Instituts de B.U.P., reunits en Junta el dimecres 17 a l'Institut Milà i Fontanals;

1.— Implantació oficial de la llengua i la literatura catalanes a tots els cursos diürns i nocturns dins l'horari normal i amb el mateix estatut acadèmic que les restants matèries.

2.— Que es contractin a tots els Instituts professors per a cobrir les places que, segons el Director General d'Ensenyances Mitjanes, Sr. Raúl Vázquez, es destinaran a la llengua i literatura catalanes el curs vinent (80 places de càtedres i 213 agregacions) per tal de garantir l'ensenyament del català a tots els Centres estatals de Batxillerat.

3.— Reestructuració dels horaris des de les Delegacions del MEC a Catalunya, perquè els alumnes no pateixin un horari sobrecarregat.

4.— Creació de seminaris de Llengua i Literatura Catalanes amb dotació de locals i de pressupost per a l'adquisició d'una biblioteca mínima de consulta i de treball, tant per als professors com per als alumnes.

La Junta de Directores va prendre l'acord de transmetre aquestes propostes als respectius claustres per a la seva ratificació.

Barcelona, 18 de maig de 1978

[Faint, illegible text covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side.]